

ALAPTANÍTÁSOK

Imádság 5. – Miért kell imádkozni?

Visszatérünk az ima különböző fajtáira, amelyeket Jézus tanított a tanítványainak.

Mivel egy előző imasorozatban már tanítottunk a „*Mi Atyánk*” imájáról, ezért most erre nem tértünk ki. De a következő fejezetben, a *Máté 7*-ben Jézus újra az imádságról tanít. Egy hasonlatot alkalmaz Jézus a tanításában: a földi atyáról és a fiúról – annak a kapcsolatáról. Ugyanolyan kapcsolat áll fenn a Mennyei Atya és az Ő hívő gyermeke között.

Máté 7:7-11

„KérjeteK és adatik nékteK; keresseteK és találtok; zörgesseteK és megnyittatik nékteK. Mert aki kér, mind kap; és aki keres, talál; és a zörgetőnek megnyittatik. Avagy ki az az ember közületeK, aki, ha az ő fia kenyeret kér tőle, követ ad néki? És ha halat kér, vajon kígyót ad-e néki? Ha azért ti gonosz létetekre tudtok a ti fiaitoknak jó ajándékokat adni, mennyivel inkább ad a ti mennyei Atyátok jókat azoknak, akik kérnek tőle?!”

Itt találjuk meg az egyik okát annak, hogy miért nem tudták a zsidók megérteni Jézust. Ha Jézus Krisztus, mint egy ószövetségi próféta jött volna, és ítéletet hirdetett volna ellenük, és egy olyan megközelíthetetlen, távoli Istent mutatott volna be nekik, akkor talán jobban megértették volna Jézust - mert ez volt az az Istenkép, amelyhez a zsidók hozzászórtak.

Mert amikor Isten a hegyen Mózeshez szólt, akkor villámlás és mennydörgés szólt, és mindazok, akik a hegyet csak megérintették is, azonnal meghaltak.

Amikor Isten jelenléte a Szentek Szentjébe került, senki oda be nem mehetett, mert azonnali halál volt annak a következménye. A zsidók egy olyan Istent ismertek, aki magasan, megközelíthetetlenül szent volt. Egy olyan Istent ismertek, aki szörnyű ítéleteket hoz, és félték Tőle.

Jézus azonban a szeretet üzenetével jött. Jézus egy olyan Istent mutatott be nekik, aki Atya. Jézus azt tanította nekik, hogy úgy tudnak közelíteni Istenhez, mint az Atyához. A zsidók azonban nem tudták megérteni Istennek az atyai arcát.

Ugyanezt látjuk ma is. Sokak számára a kereszténység csak egy vallást jelent, egy nagyon távoli, messzi Istennek. Valójában nem ismerik Őt. Soha nem közelítettek Hozzá Jézus Krisztuson keresztül, hogy Őt személyesen megismerjék, hogy megismerjék Őt személyesen, mint a Mennyei Atyjukat. Ezért a hibás úton próbálják Isten közelíteni.

Köszönjük Istennek, hogy Ő a mi Atyánk! És azért mehetünk Hozzá, mert a gyermekei vagyunk.

Bár nem használják és alkalmazzák ezt az Igét, nagyon sok keresztény ismeri ezeket az Igéket a Bibliában.

Máté 7:7-9

„KérjeteK és adatik nékteK; keresseteK és találtok; zörgesseteK és megnyittatik nékteK. Mert aki kér, mind kap; és aki keres, talál; és a zörgetőnek megnyittatik. Avagy ki az az ember közületeK, aki, ha az ő fia kenyeret kér tőle, követ ad néki?”

Túl gyakran nem kapjuk meg azt, amit kérünk, mert nem keressük azt, amit szeretnénk, és az ajtó, amin kopogtatunk, az nem nyílik meg nekünk. Miért? Valamit rosszul kell akkor csinálnunk, ha nem kapunk, mert a következő Igevers ígéri a számunkra, hogy kapunk:

Máté 7:8

„Mert aki kér, mind kap; és aki keres, talál; és a zörgetőnek megnyittatik.”

Mi az oka a kudarcunknak?

Van egy csodálatos könyv, egy misszionárius írta, aki 35 évet töltött misszionáriusként a Szent Földön. A századfordulón kezdte el a küldetését, amikor még a szokások nagyon hasonlóak voltak a régi zsidó szokásokhoz.

Mert az Igék nagy része összekapcsolódik a zsidó hagyományokkal, és a keleti mentalitással. Azt írja a könyvében a misszionárius, hogy ő úgy gondolta, hogy ők is afféleképpen gondolkodnak, mint ahogy a keresztények.

Amikor Jézus azt tanítja: *„mert aki kér, mind kap, és aki keres, talál, és a zörgetőnek megnyitják.”*

Azt írja a misszionárius, hogy ő úgy gondolta, hogy ha kérünk, és nem kapunk, akkor folyamatosan tovább kell kérni, akár milliószor is, amíg nem kapunk.

Azonban, miután sok-sok évet élt a Szent Földön, és megismerkedett a keleti gondolkodásmóddal, azt írja a könyvében, hogy: *„rájöttem, hogy egyáltalán nem ez az, amelyre Jézus itt utal.”*

Azokban a napokban az volt a szokás, hogy ha valaki az ajtóhoz jött, és kopogtatott, és belépést keresett, akkor a gazdag tulajdonosok a szolgájukat küldték ki az ajtóhoz megnézni, hogy ki a látogató. Ha olyasvalaki érkezett, akit ismertek, akkor természetesen azonnali belépést élvezhetett. Ha valaki ismeretlen volt, akkor a szolgának vissza kellett mennie a ház urához, és megkérdeznie, hogy beengedheti-e a látogatót.

A gondolat tehát itt az, hogy ha te kopogatsz, és ha te ismert vagy, azonnali belépést nyersz - mert aki kopogtat, annak megnyitják.

Ha kérünk, és nem kapjuk meg, és ha keresünk, és nem találunk, és ha kopogtatunk, és nem nyitják meg nekünk, akkor meg kell kérdezni magunkat, hogy ismer-e minket a ház ura? Ha nem ismer minket a ház ura, akkor meg kell ismerkednünk a ház urával, a Megváltó Úr Jézus Krisztussal, az életünk Urává kell tennünk Őt.

Amikor ezt megteszed, a következő lépés a hit. Hinni kell, hogy Ő létezik, és hogy megjutalmazza mindazokat, akik Őt szorgalmasan keresik - és hinni kell a *Máté 7:11* Igéjét is, hogy a Mennyei Atya jó ajándékokat ad azoknak, akik Őt megkérik erre.

Melyik az a földi atya, aki azt szeretné a gyermekeitől, hogy szegényen, betegen, agyon sújtottan éljék végig az életüket? Legtöbbször pont az ellentettje vagyunk: áldozatokat hozunk az egész életünkön át, hogy a mi gyermekeinknek meg tudjuk adni azt, ami nekünk még nem volt meg.

Ha mi testiek, emberiek lévén is jó ajándékokat tudunk adni a gyermekeinknek, mennyivel inkább ad a ti Mennyei Atyátok jókat azoknak, akik kérnek Tőle? Mennyivel inkább!

Ez örömet kell, hogy okozzon a szellemedben! Ha mi szeretnénk boldogságot a gyermekeink számára, mennyivel inkább akarja a mi Mennyei Atyánk ugyanezt a mi számunkra! Ha mi a gyermekeink részére szeretnénk jó egészséget, mennyivel inkább akar a Mennyei Atya jó egészséget a mi számunkra! Ha mi a saját gyermekeink számára szeretnénk anyagi áldásokat adni, és biztosítani, mennyivel inkább akarja ezt a Mennyei Atyánk a mi számunkra!

Most nézzük meg ugyanezt a párbeszédet Lukács rögzítése szerint, amely még további betekintést ad a számunkra:

Lukács 11: 5-13

„És monda nékik: Ki az közületek, akinek barátja van, és ahhoz megy éjfélkor, és ezt mondja néki: Barátom, adj nékem kölcsön három kenyeret, mert az én barátom énhozzám jött az útról, és nincs mit adjak ennie; Az pedig onnét belülről felevén, ezt mondaná: Ne bánts engem: immár az ajtó be van zárva, és az én gyermekeim velem vannak az ágyban; nem kelhetek fel, és nem adhatok néked? Mondom néktek, ha azért nem fog is felkelni és adni néki, mert az barátja, de annak tolakodása miatt felkél és ad néki, amennyi kell. Én is mondom néktek: Kérjétek és megadatik néktek; keressetek és találtok; zörgessetek és megnyitják néktek. Mert aki kér, mind kap; és aki keres, talál; és a zörgetőnek megnyitják. Melyik atya pedig az közületek, akitől a fia kenyeret kér, és ő talán követ ad néki? vagy ha halat, vajon a hal helyett kígyót ad-é néki? Avagy ha tojást kér, vajon skorpiót ad-é néki?

Ha azért ti gonosz létekre tudtok a ti fiaitoknak jó ajándékokat adni, mennyivel inkább ad a ti mennyei Atyátok Szent Szellemet azoknak, akik tőle kérik.”

Ez a rész a kitartó imádsággal foglalkozik.

Sokan félreértelmezik ezt a fajta imádságot, mert úgy gondolják, hogy Jézus itt arra tanít, hogy folyamatosan kéregetni kell ugyanazt, míg Jézus ráun, és a végén odaadja nekünk.

A példában Jézus egy olyan emberről szól, akihez barát érkezik az éjszaka folyamán, és nem volt otthon kenyere, amivel megkínálja, ezért elment a barátja házához, és kenyeret kért tőle. A szomszédja válaszolt, azt mondja, hogy: *ne zavarj már engem, hiszen lefeküdtem!*

De amikor a barátja kitartó volt, és kitartóan kérte, végül is felkelt, és adott neki.

Jézus azt akarja itt jelképezni, hogy bár a barátja volt, aki kért kenyeret, azért mert barátja volt, még nem kelt volna föl az ágyából. Adott neki azonban, mert kitartó volt.

És Jézus azt mondja, hogy mennyivel inkább hall meg minket a mi Mennyei Atyánk, és adja meg nekünk a mi kéréseinket.

A hit kitartása hoz eredményt, és nem a hitelenség kitartása!

Folyamatosan kéregethetünk tovább és tovább Istentől, kitartóan kérve, amit akarunk, de soha nem fogunk kapni választ a kérésünkre, ha ez a kitartó zörgetésünk hitelenségben történik.

A kitartó hit az, ami működik!

Kérvél, és adatik neked! Keress, és találni fogsz! Kopogtass, és megnyitják neked!

Volt egy nagyon híres imádkozó szolgálója az Úrnak, aki a kitartó imádságban a mélységekig betekintett. Azt mondta, hogy nincs annak jó szájíze, ha valamit újra, és újra és újra megkérsz az Úrtól. Azt tanította, hogy ha a dolog, amit kértél, még nem valósult meg, ne kérd újra ugyanazon a módon, ahogy először már kérted. Mert az megvallása lenne annak, hogy ahogy először kérted Istentől, abban nem hittél, hogy megkapod. Hanem egyszerűen csak emlékeztess Istent a te kérésedre. Emlékeztess Őt arra, amit neked ígért, és emlékeztess Őt arra, hogy te elvárod a választ - és legyen a te kitartásod ebben a hitnek a kitartó várása, mert az eredményt fog hozni.

Természetesen a Lukács szerinti rögzítés részletesebb, mint a Máté Evangélium szerinti. Mert Lukács evangéliuma szerint a 13. versben ezt olvassuk:

Lukács 11:13

„Ha azért ti gonosz létekre tudtok a ti fiaitoknak jó ajándékokat adni, mennyivel inkább ad a ti mennyei Atyátok Szent Szellemet azoknak, akik tőle kérik.”

Vagyis kihangsúlyozza:

Lukács 11:13

„Ha azért ti gonosz létekre tudtok a ti fiaitoknak jó ajándékokat adni, mennyivel inkább ad a ti mennyei Atyátok Szent Szellemet azoknak, akik tőle kérik.”

Máté evangéliuma szerint úgy olvassuk az Igeverset, hogy: *mennyivel inkább ad jó ajándékokat, jó dolgokat.*

Természetesen a Szent Szellem egy jó ajándék. Természetesen biztos vagyok abban, hogy a Szent Szellem ihlette Mátét és Lukácsot, hogy egy kis változással írják le ezt az Igét. Mert ahogy a Szent Szellem Mátét ihlette az Igére, hogy leírja, a jó dolgokra akarta emlékeztetni, amit az Atya ad nekünk. Akarta, hogy megtudjuk, hogy Isten annyira szeret minket, mint ahogy mi szeretjük a gyermekeinket, és jó ajándékokat akar nekünk adni.

Lukács esetében a Szent Szellem arra ihlette őt, hogy a szellemi vonatkozásait írja le a jó ajándékoknak. Kérve, keresve, és zörgetve kapunk jó ajándékokat, szellemi áldásokat Istentől. A bőséges áldásait tudjuk élvezni a Mennyei Atyának, amit biztosít az ő gyermekei számára.

A továbbiakban megnézzük a következő alapelveket, amelyeket Jézus a földi szolgálata során tanított a tanítványainak.

Megnézzük azt is a Máté Evangélium rögzítése szerint, ahogy Jézus tanított a hit imájáról, hogy higgyük, hogy megkapjuk, amikor imádkozunk.

Hozzuk most előre ezt a részt.

Mert amikor Jézus az imádságról tanított, akkor pontosabban a *hitről és az imáról* együtt tanított. Mert nem lehet igazából kimerítően beszélni a hitről az ima nélkül. És ugyanúgy nem lehet az imádságról kimerítően beszélni anélkül, hogy a hitről ne szólnánk. Vagyis ezek kéz a kézben járnak.

Erre mindjárt rátérünk.

De előbb még tekintsük a *Máté 5*-ben Jézus miről tanít, hogy miért imádkozunk - mert az emberek néha hitetlenek ezen a területen, úgyhogy úgy érzem, hogy ezt a részt itt kell most elmondani.

Máté 5:44-45

„Én pedig azt mondom néktek: Szeressétek ellenségeiteket, áldjátok azokat, akik titeket átkoznak, jót tegyetek azokkal, akik titeket gyűlölnek, és imádkozzatok azokért, akik háborgatnak és üldöznek titeket. Hogy legyetek a ti mennyei Atyátoknak fiai, aki felhozza az Ő napját mind a gonoszokra, mind a jókra, és esőt ad mind az igazaknak, mind a hamisaknak.”

Tudod-e, hogy kiért imádkozzál?

Azt mondja Jézus, hogy imádkozzál azokért, akik téged átkoznak.

Jézus nem azt mondja, hogy kritizáld őket, és ellenük beszélj, akik titeket gyűlölnek, és üldöznek benneteket – hanem imádkozzatok értük.

Hányan tesszük ezt meg?

Nézzük, mit mond a 45. versben:

Máté 5:45

„Hogy legyetek a ti mennyei Atyátoknak fiai, aki felhozza az Ő napját mind a gonoszokra, mind a jókra, és esőt ad mind az igazaknak, mind a hamisaknak.”

Jézus arra utal itt, hogy ha a te Mennyei Atyádnak gyermeke vagy, Isten gyermeke vagy, akkor azokat a dolgokat kell tenned, amelyeket az előző Igeversben mondott neked.

Most egy másik állítását nézzük meg Jézusnak, arról, hogy kiért kell imádkoznunk!

Először is láttuk, hogy az ellenségeinkért kell imádkoznunk – de van még valami más.

Máté 9:36-38

„Mikor pedig látta a sokaságot, könyörületességre indult rajtuk, mert el voltak gyötörve és szétszórva, mint a pásztor nélkül való juhok. Akkor monda az Ő tanítványainak: Az aratnivaló sok, de a munkás kevés. Kérjétek azért az aratásnak Urát, hogy küldjön munkásokat az Ő aratásába.”

Nagyon fontos azt látnunk, hogy sehol az Újszövetségben nem találunk olyan tanítást, hogy *kérjük meg* az Urat, hogy váltsa meg az elveszetteket. Lehet, hogy ez így furcsán hangzik, de ez az abszolút igazság. Azt is olvassuk, ahogy Pál beszél az Izrael népéről, hogy: *szívem kívánsága az, hogy ők üdvösségre jussanak* - de a Biblia nem ad számunkra utasítást, egyáltalán, hogy azért imádkozzunk, hogy az Úr megváltsa az elveszetteket.

Miért?

Kezdjük azzal, hogy Isten már elvégezte az elveszettek megváltását azzal, hogy Jézust elküldte értük Megváltónak. A bűnösöknek annyit kell tenni, hogy el kell fogadniuk ezt az üdvösséget, amelyet ingyen ajándékozott nekik a Mennyei Atya Jézus által a kereszten. Ezért a bűnösnek meg kell vallania az Úr-kapcsolatát Jézussal. Ez pedig a *Róma 10:9* verse alapján történik.

De az elveszettek nem kaphatnak megváltást, ha csak valaki el nem viszi hozzájuk az Evangéliumot.

Tehát azért így egymagában nem imádkozhatunk, hogy az elveszettek megváltást nyerjenek, mert addig nem kapnak megváltást, amíg nem hallják az Evangéliumot.

Róma 10:14

„Mimódon hívják azért segítségül azt, akiben nem hisznek? Mimódon hisznek pedig abban, aki felől nem hallottak? Mimódon hallának pedig prédikáló nélkül?”

Ezért tanítja Jézus azt a 38. versben:

Máté 9:38

„Kérjétek azért az aratásnak Urát, hogy küldjön munkásokat az Ő aratásába.”

Imádkozzuk-e ezt az imádságot?

Ezt mondta Jézus nekünk, hogy ezt tegyük.

Ez az Ige a *Máté 9.* fejezetében neked is segít abban, hogy imádkozz a még meg nem váltott szeretteidért, és tudom, hogy nagyon sokan vagytok úgy, mint ahogy én is voltam, hogy nem tudtam erről az Igeversről. Nagyon sajnálom - mert annyira megkötöz minket a vallás. Megvakítanak minket a vallásos tanítások, és nem tudunk az Igében járni. A keresztyén utunk pedig a hitnek az útja kellene, hogy legyen.

A megértés hiánya miatt nagyon sok keresztyén kétségbeesetten, reménytelenül imádkozik a szeretteik üdvösségéért. Természetesen a saját házuk tájában élőknek az üdvösségét követelhetjük az Ige szerint, mert az teljesen biblikus. Akikkel együtt élsz, egy háztartásban. Én most a távoli rokonokra gondoltam.

A házad népe üdvösségére a következő Igét használhatod:

Apostolok Cselekedetei 16:15

„Mikor pedig megkeresztelkedék mind házanépével egybe, kére minket, mondván: Ha úgy látjátok, hogy az Úr híve vagyok, jertek az én házamhoz, és maradjatok ott. És unszola minket.”

Apostolok Cselekedetei 16:31-34

„Azok pedig mondának: Higgy az Úr Jézus Krisztusban, és üdvözülsz mind te, mind a te házadnépe! És hirdeték néki az Úrnak Igéjét, és mindazoknak, akik az ő házánál voltak. És az magához vévén őket az éjszakának azon órájában, megmosá az ütésektől; és megkeresztelkedék azonnal ő és az övéi mindnyájan. És bevívén őket házába, asztalt teríté nékik, és egész házanépével együtt örvendeze, hogy hitt az Istennek.”

Megvan az igei alapom tehát arra, hogy az én házam népének az üdvösségét követelhetem. Hinni az Úr Jézus Krisztusban, és üdvözülsz mind te, mind a te házad népe. Vagyis megvan az igei jogom arra, hogy követeljem a házam népe üdvösségét.

Soha nem *imádkoztam* értük, hanem *követeltem* az ő lelküket Istenhez.

Vannak azonban olyan rokonaim, akik nem a közvetlen házam népe: a nagynénim, a nagybácsim, és így tovább. Imádkozhatsz és böjtölhetsz értük hosszú évekig, és nem fogod tudni, hogy üdvözültek-e, vagy nem.

De amikor megváltoztattam az imát, amint megváltoztattam az imádságomat, láttam az eredményt. Elkezdtem megkötni a sátán erejét az ő életük felett, és követelni az ő lelkeiket Istenhez, és úgy imádkoztam: *Uram, küldj hozzájuk valakit, akiket meghallgatnak, mert engem nem hallgatnak meg.*

Ha az Úr engem küldene, akkor én mennék. De úgy imádkoztam, hogy megkértem az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat az aratásban, mert ez az ima igei, mert ez a *Máté 9:38* verse alapján történik.

Van, amikor Isten azt akarja, hogy te magad beszélj a rokonaidal - és nagy áldás lehetsz a számukra. Másrészt viszont, vannak olyan családtagok, akik eltávolítják az Úrtól a rokonaikat azáltal, hogy állandóan nyaggatják őket az Evangéliumról.

Mert van, amikor az emberek próbálnak bizonyosságot tenni a rokonaiknak, de nincs meg a bölcsességük, hogy meg tudják különböztetni, hogy hogyan kellene megközelíteni őket.

Tehát az én családomat tekintve egyetlen testvéremet kivéve nem volt semmilyen vezetés a szellememben, hogy őket Isten dolgairól megközelítsem. Ezért úgy imádkoztam: *Uram, küldj valakit, akivel tudnak beszélni.*

Ahogy ezt megtettem, Isten valóban küldött valakit – tehát ez az imádság működött. Döbbenetes, hogy hogyan működött ez az imádság, mert megnyitották a szemeiket az isteni Ige igazságára.

És az én szemem is megnyílt arra, hogy megtudtam, hogy hogyan kell imádkozni az én szeretteimért.

Mert látod-e, hogy van valaki - és Isten tudja, hogy ki az a valaki -, aki ki tud nyúlni a te még meg nem váltott szeretteid után. Mert van valaki, aki befolyásolni tudja őket.

Úgyhogy miért nem imádkozol te is így?

Én azt tudom biztosan, hogy Isten küldött az én kis szülővárosomba valakit, aki nagyon híres cowboy volt fiatal éveiben, nagyon nagyra becsülték az én családtagjaim őt. Most pedig már egy híres evangélista, lehet, hogy egy nagy gyülekezete is van. És Isten arra vezette a szívét, hogy az én kis szülővárosomba visszajöjjön, és bizonyosságot tegyen az Úr Jézus Krisztusról.

Természetesen az én rokonságom is kijött meghallgatni őt.

És így imádkozhatsz te is, hogy: *Uram küldj valakit az én rokonságomhoz, akit meghallgatnak – vagy bárkihez.*

Tehát ez az imádság igei imádság: *Uram, kérlek Téged, mint az aratás Urát, hogy küldj munkásokat az aratásba.* Mert ez az imádság igei imádság, a meg nem váltottak felé.

Mondhatják azt a kötekedni vágyók, hogy: *ha az Úr le akarja aratni az aratását, ugyan miért nem küld az aratásába maga munkásokat, anélkül, hogy megkérném?*

Isten nem tud annál többet elvégezni a földön, mint amennyit mi neki lehetővé teszünk. *Mi engedjük meg Istennek, hogy mozduljon az életünk felett és a földön, azáltal, hogy engedelmeskedünk az Ő Igéjének, és imádkozunk az Ige szerint.* Mert Isten korlátozva van a mi imádságaink által.

Megkérdezheted, hogy: *miért? Miért nem tud lépni Isten az életünkben, hacsak mi azt meg nem engedjük neki?*

Egészen az Ószövetségig is visszamehetsz, és megláthatod, hogy miért. Ott látni fogod az egész legelejen, hogy Isten teremtette a földet, és annak teljességét, és Isten Ádámnak adta át kezei minden munkája felett a teljes hatalmat.

A kezdetek kezdetén Ádámnak nemcsak hogy hatalma volt a föld felett, hanem az állatok felett és minden teremtmény felett, és az angyalok felett is hatalma volt. Ádámnak kezdetek kezdetén uralma volt Isten minden teremtménye felett. Ádámnak még Lucifer felett is uralma volt. Lucifer, miután a mennyből kitaszított lett, és bukott lett, sátán nevet kapta.

Zsoltár 8:4-8

„Micsoda az ember, hogy megemlékezel róla? És az embernek fia, hogy gondod van reá? Hiszen kevéssel tetted őt kisebbé az Istennél (Elohim), és dicsóséggel és tisztességgel megkoronáztad őt! Úrrá tetted őt kezeid munkáin, mindent lábai alá vetettél; Juhokat és mindenféle barmot, és még a mezőnek vadait is; Az ég madarait és a tenger halait, mindent, ami a tenger ösvényein jár.”

Mondja itt az Ige, hogy: *„micsoda az ember, hogy te megemlékezel róla?”*

Mert mondja az Ige, hogy: *„hiszen kevéssel tetted őt kisebbé az angyaloknál.”*

Azonban a héber megfelelő szó az *Elohim*, ami Istent jelent. Tehát pontosan szólva Isten az embert a föld felett istennek teremtette - kis i-vel, kis istennek -, hogy uralmat gyakoroljon kezeinket minden munkája felett.

Természetesen ez az Ige nem azt jelenti, hogy Ádám maga Isten volt, vagy hogy olyan képességekkel teremtette volna őt meg Isten, mint amilyenel maga Isten rendelkezik.

Természetesen Isten a teremtő, és Ádám pedig a teremtett lény volt. Ádám teremtett lény - és ez pedig *IMózes 1:27*-ben olvasható -, és Ádám uralmat kapott Isten minden munkája felett. Ez pedig az *IMózes 1:26*-ban olvasható.

Később Ádám kiadta a kezéből ezt az uralmat az Éden kertjében - vagyis Ádám felségárulást követett el. Isten Ádámot úrrá tette a föld fölött, de a bűn által kiadta a kezéből a bérleti jogot, és azt átadta a sátán kezébe - és most az ördög neveztetik e világ istenének.

Ezt a *2Korinthus 4:4*-ben olvashatod.

Hogyan lett sátán e világ istenévé? Mert Ádám volt e világ istene a kezdetek kezdetén.

Azáltal, hogy Ádám Isten pozitív irányú parancsolatát megszegte, kiadta a kezéből a hatalmat, át az ördögnek.

A Máté 4-ben, és Lukács szerint is, leírja az Ige, hogy Jézus Krisztus a pusztaságban megkísértetett az ördögtől.

A Biblia leírja, hogy az ördög egy magas hegyre vitte fel Jézust, és megmutatta Neki a világ minden királyságát egy szempillantás leforgása alatt.

Lukács 4:5-7

„Majd felvívén Őt az ördög egy nagy magas hegyre, megmutatta néki e föld minden birodalmát egy szempillantásban, és monda néki az ördög: Néked adom mindezt a hatalmat és ezeknek dicsőségét; mert nékem adatott, és annak adom, akinek akarom; Azért ha te engem imádsz, mindez a tiéd lesz.”

Az ördög azt mondja itt Jézusnak, hogy: *e világ hatalmát odaadom neked!*

Ki az, aki uralkodik e világ királyságai felett? A sátán. Legálisan megvolt ez a hatalma, mert Ádám legálisan adta ki a kezéből, amikor bűnt követett el.

Mégis halljátok az emberek tudatlanságból így beszélnek, hogy: *Isten uralja, kormányozza ezt a világot.*

Ezek az emberek milyen tudatlanok is! Ha Isten uralja ezt a világot, akkor bizony az Ő kezében zűrzavar van! Nem! A sátán az istene ennek a világnak, és a sátán akarta odaadni ezt Jézusnak.

A sátán azt mondja, hogy: *mindezt a hatalmat és ezeket a királyságokat neked adom, és ezeknek a dicsőségét is neked adom! Mert ezek nekem adattak, és annak adom, akinek én akarom* – mondja az ördög. Ez a 6. versben van.

Mert figyeljétek meg, mit ír itt az Ige: *„akinek akarom, annak adom, mert nékem adatott.”*

Ki adta a sátán kezébe e világ hatalmát és uralmát? Ádám.

Figyeljétek meg, hogy Jézus nem fogadta el, amit az ördög mondott neki!

Figyeljétek meg, hogy Jézus nem vitatta a sátánnak ezt a mondatát, hogy: *„ez a világ nekem adatott.”*

E világ minden hatalma és ereje a sátánnak adatott. Azért nem vitatkozott Jézus a sátánnal, mert tudta, hogy Ádám neki adta, és ezért most a sátán e világ istene.

Ha a sátánnak nem lett volna meg a hatalma ezen királyságok felett, akkor ez nem lett volna kísértés Jézus részéről. A Biblia viszont azt tanítja, hogy Jézus negyven napig kísértetett az ördögtől. A Biblia tehát ezt egy valóságos kísértésnek hívja. És Jézus egyáltalán nem vitatkozott azzal a ténnyel, hogy ez a hatalom a sátánhoz tartozott.

Azt hiszem, hogy minden intelligens lény látja azt, hogy e világ hatalmai mögött áll egy szellemi erő, és azok uralkodnak.

Úgy hiszem, hogy látjuk a hatását annak, hogy a sátán uralkodik ebben a világban bizonyos mértékig minden egyes kormányzásában és államában e világon.

Az emberek megkérdézik: *miért nem tud Isten valamit tenni ezzel kapcsolatban, hogy a sátán az istene ennek a világnak?*

Itt a lényegi pont, hogy Isten nem tudja csak úgy elpusztítani a sátánt, mint e világ istenét, mert Ádám legálisan kötötte meg a szerződést a sátánnal, amikor Istennek engedetlen volt, mert azon a ponton Ádám hivatalosan átadta, kiadta a kezéből azt a hatalmat, amit ő Istentől kapott.

Ezért Isten nem tud csak egyszerűen belépni, és fölülvigyázni a földet, és nem tudja legálisan megoldani ennek a földnek a jelenlegi problémáit, mert a sátán legálisan ura lett ennek a világnak, Ádám hibázásából kifolyólag.

Isten egy igaz Isten! Nem tudja Isten az ördög hatalmát megszüntetni a földön, mert ez azt hozná, hogy a sátán újjal tudna mutogatni Istenre, hogy: *te nem vagy igazságos!* Ezért nem tudjuk Istent felelősségre vonni a földön lévő szenvedésekért és igazságtalanságokért.

Ha Isten egy ilyen fajta Isten lenne, akkor gonoszabb lenne, mint az ördög! Nem Isten a felelős a földön lévő és megtalálható szenvedésekért, hanem a sátán!

Teljesen tisztán tanítja Jézus ezt a *János 10:10*-ben:

János 10:10

„A tolvaj nem egyébért jön, hanem hogy lopjon és öljön és pusztítson; én azért jöttem, hogy életük legyen, és bővülködjenek.”

Nem Isten a felelős a földön jelenleg végbemenő szenvedésekért. Az ördög a felelős, mert az ördög az isten e világ felett!

Minden, amit Isten a kezdetek kezdetén teremtett, tökéletes volt, és az ördög volt az, aki mindent elferdített. A sátán volt az, aki az ember felett a szegénységgel, a betegséggel, és a fájdalommal uralkodott. De Isten az Ő irgalma által a megváltást biztosítja a számunkra mindez alól, Jézus Krisztuson keresztül.

Köszönet Istennek azért, hogy a hívők megváltást kaptak az ellenség uralma alól! És az ellenségnek nincs legális joga, hogy fölöttünk tovább uralkodjon!

Kolosse 2:15

„Lefegyverezvén a fejedelemségeket és a hatalmasságokat, azokat nyilvánosan megszégyenítette és mutogatta, győzelmet aratván felettük a keresztfá által.”

A sátán uralma alól kiszabadultunk!

Róma 6:15

„Mit is tehát? Vétkezzünk-é, mivelhogy nem vagyunk törvény alatt, hanem kegyelem alatt? Távol legyen.”

Az a mondás igaz, hogy a betegség és a gyengeség a bűn anyának és a bűn apának a gonosz gyermeke!

Ezt az Igét másképp is olvashatjuk: a sátánnak nincs uralma a hívő felett! Úgyis olvashatjuk: *mert a betegség és a fájdalom tirajtok nem uralkodik!*

Kolosse 1:13

„Aki megszabadított minket a sötétség hatalmából, és átvitt az Ő szerelmes Fiának királyságába;”

Az egész világ a sötétségben van. Krisztus által mi megszabadultunk a sötétség hatalmából!

Isten itt a földön *csak* úgy tud tenni valamit, ha mi keresztények megkérjük rá! Mert másként a sátán területén kellene neki mozdulni, illegálisan.

Istennek itt a földön megvannak az emberei, akiknek megvan a hatalmuk, mivel mi megváltást nyertünk. És ahogy mi kérjük Istent az imákon keresztül, úgy tud Isten legálisan a földön lépni, és a mi életünkben működni.

És hogy a valóságos igazságot megmondjam, a sátán nem tud belépni és egy hívő életében munkálkodni, amíg az az illető meg nem adja a számára a hatalmat!

Isten dolgozik az emberen keresztül! És a sátán is az emberen keresztül munkálkodik.

Amikor a hívő megtanul az ördögnek ellenállni, és megnyitja magát Istennek, és hagyja, hogy Isten rajta keresztül dolgozzon, akkor fogja meglátni a győzelmet, amit legálisan megszereztek neki a Kálvárián!

Megnyitni magunkat Istennek annyit jelent, mint megnyitni magunkat az Igének.

Isten azt mondja, hogy nekünk keresztényeknek imádkozni kell. Isten azt is elmondja az Igében, hogy *hogyan* imádkozzunk, és hogy *mit* imádkozzunk, és hogy *kinek* imádkozzunk. És Jézus úgy tanít, hogy kérjük meg az aratás urát, hogy küldjön aratómunkásokat az Ő aratásába.

Ha Isten tudna aratómunkásokat küldeni a mi kérésünk, imánk nélkül is, és ha Isten tudna más dolgokat is elvégezni az életünkben anélkül, hogy megkérnénk, akkor nekünk miért kellene imádkoznunk azokért a dolgokért?

Ha nekünk nem kellene imádkoznunk, és megkérni Istent, hogy lépjen az életünkben, akkor mi nyugodtan hátravetett derékkal leülhetnénk, és várhatnánk, hogy Isten majd munkálkodik az életünkben, és hagyjuk, hogy Isten majd megváltja a megváltatlan világot.

De látjuk a Biblián végig, hogy Isten tanítja, hogy *mi* kérjünk! Sok-sok Ige van az Ó- és az Újszövetségben erről, ami minket bátorít arra, hogy *mi* imádkozzunk.

Ha Isten tudna lépni az életünkben itt a földön anélkül, hogy mi imádkoznánk, akkor mi lenne a célja a mi imáinknak és a mi kéréseinknek?

Amikor mi imádkozunk, akkor nyitjuk meg az ajtót Istennek, hogy be tudjon lépni. Isten így rendelte el az Igében.

Azt követően a sátán nem ítéheti el Istent, és nem vádolhatja igazságtalansággal.

Isten csak az Igéje vonalában fog mozdulni. Isten korlátozva van az ő gyermekeinek elmondott imái által.